

Gr... Gr... Grommeldegrom!

‘Haha! Ik heb je, verschrikkelijk zeemonster!’

Piet holt met zijn zwaard door het schip. ‘Ik maak gehakt van je!’ roept hij. Het zeemonster heeft een lelijke drakenkop en scherpe klauwen. ‘Hebbes!’ roept Piet. ‘Ik heb gewonnen.’

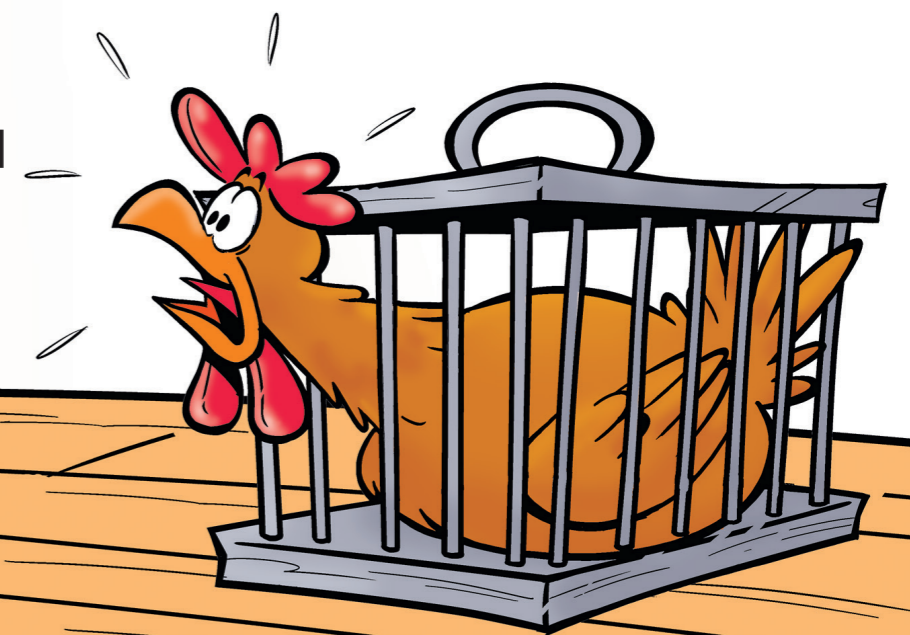
Het zeemonster zit bibberend in een hoekje van de kajuit. Haha, het is geen echt monster: het is Steven met een monsterpak aan.

Piet wil lid worden van de dappere piratenclub, precies zoals kapitein Lichtblauwbaard en kapitein Keikop. Maar daarvoor moet hij eerst een echt zeemonster verslaan. Grommeldegrom! Is dat het zeemonster?

Nee hoor: het is Piets buik. Piet heeft honger, en Steven ook. Berend zit in de kombuis. **‘Tok tok to-o-o-k!’** doet Berend. Hij heeft een kip. En die moet een eitje leggen. ‘Tok tok tok!’ De kip kakelt vrolijk mee, maar ze legt geen eitje...

Ai, ai, wat nu?

Al het eten aan boord is op...

Tja, er zit niets anders op: als de piraten willen eten, moeten ze nieuwe voorraad inslaan. Piet kijkt op de kaart.

'We varen naar het eiland Comino,' zegt Piet.

'Bah!' moppert Stien. 'Ik hou niet van Comino.'

Hé, maatjes – weten jullie waarom Stien niet naar Comino wil? Dat komt omdat Stien daar geboren is. En de zus van Stien woont er nog. Kijk: daar is Stella Struis. Maar Stien is niet blij. Nee hoor: ze is al jaren boos op haar zus.

Rommeldebom! Is dat een aardbeving? Stella Struis schudt haar hoofd. 'Dat doet het zeemonster,' vertelt ze.

'Het monster spuwt rook en vuur. En verslindt iedereen die in zijn buurt komt.' Volgens de legende zou het zeemonster een gouden schip bewaken dat in een grot onder het eiland verborgen ligt.

Het monster heeft alle dorpsbewoners op de vlucht gejaagd. Steven is bang. Hij wil terug naar het schip. Berend wil helemaal niet weg – hij is op slag verliefd op die stoere Stella Struis.

Stien is niet bang, maar ze wil ook weg – weg van Stella.

'Zeemonster – gouden schip – allemaal onzin,'

bromt Stien. Maar niemand luistert naar haar gemor.

Piet blijft vastberaden staan. 'Een monster?' vraagt hij.

'Dat is fantastisch nieuws!' Als Piet dit zeemonster verslaat, dan wordt hij eindelijk lid van de dappere piratenclub!

En een gouden schip vindt hij ook best leuk.

Mariebelle

Piet trekt zijn zwaard en slaat er wild mee om zich heen. Hij wacht ongeduldig op het zeemonster.

Plots springt er een meisje voor zijn neus. Ze zwaait ook met een zwaard. 'Ik ben Mariebelle,' zegt ze. 'Ik ben de dochter van kapitein Keikop. Ik zal het zeemonster verslaan. Uit wraak, want het heeft mijn pa te pakken gekregen. Als jij slim bent, dan vertrek je meteen.

Het monster is veel te gevaarlijk.

Het zal je roosteren!

Piet is verrast. Dit mooie, dappere meisje is de dochter van zijn grote held, kapitein Keikop!

'Ik blijf hier!' zegt Piet stoer.

'Ik zal je helpen om dat zeemonster te verslaan. Voor je pa. En voor het hele dorp! Een dappere piraat loopt niet weg voor het gevaar.'

Die avond schijnt de volle maan over Comino. Plots borrelt en bubbelt het zeewater. Een enorme drakenkop duikt op uit zee.

Twee glinsterende ogen kijken hen stout aan.

'Het zeemonster!' roept Piet blij. Hij steekt en slaat en zwaait dapper met zijn zwaard.

'Woooooo-oeoeoef!'

Een enorme vuurstraal schiet over het donkere water.

Piet laat zijn zwaard zakken. Hij krijgt het plots heel warm. 'Aaargh!' roept hij. Zijn hoed staat in brand!

Het zeemonster heeft zijn piratenhoed in brand gestoken!

Als de brand is geblust, is ook het zeemonster verdwenen...

Wat jammer.

